

23.11.18

107b → (כתיב דואג וכתיב דוייג) 106b

1. בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך: מה תתהלל בַרְעָה הגבור חֶסֶד אל כל היום: תהלים פרק נב פסוק ב-ג
2. ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך: תהלים פרק נב פסוק טז
3. ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו: תהלים פרק נב פסוק ח
4. חיל בלע ויקאנו מבטנו יורישנו אל: איוב פרק כ פסוק טו
5. גם אל יתצד לנצח ויתקד מאהל ושרשף מארץ חיים סלה: תהלים פרק נב פסוק ז
6. לבד ינהג אימה איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים: ישעיהו פרק לג פסוק יח
7. ויאמר ה' אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב: שמואל א פרק טז פסוק ז
8. סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם: תהלים פרק כה פסוק יד
9. הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה: משלי פרק ה פסוק כג
10. כי הנה רחוקך יאבדו הצמתה כל זונה מופך: תהלים פרק עג פסוק כז
11. והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: ויקרא פרק כה פסוק כג
12. ואתה אנוש כערכי אלופי ומדעי: תהלים פרק נה פסוק יד
13. אשר יתדו נמתיק סוד בבית אלהים והלך ברגש: תהלים פרק נה פסוק טו
14. גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: תהלים פרק מא פסוק י
15. כהני ה' ונסני צרפה כליותי ולבי: תהלים פרק כו פסוק ב
16. והיה לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: שמואל ב פרק יא פסוק ב
17. וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליקים אשת אוריה החתי: שמואל ב פרק יא פסוק ג
18. בחנת לבי פקדת לילה צרפתי כל תמצא זמתי כל יעבר פי: תהלים פרק יז פסוק ג
19. למנצח לידו בה' חסיתי איך תאמרו לנפשי נוודי הרכם צפור: תהלים פרק יא פסוק א
20. לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: תהלים פרק נא פסוק ו
21. כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: תהלים פרק לח פסוק יח
22. ובצלעי שמחו ונאספו ונאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: תהלים פרק לה פסוק טו
23. ונעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: תהלים פרק ו פסוק ז
24. והיה דוד בא עד הלאש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארצי קרוע פתנתו ואדמה על ראשו: שמואל ב פרק טו פסוק לב
25. הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די קסף מעוהי וירכתה די נחש: דניאל פרק ב פסוק לב
26. כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: דברים פרק כא פסוק יח
27. שגיאות מי יבי מנסרות נקני: גם מזדים חשף עבדך אל ומשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב: תהלים פרק יט פסוק יג-יד
28. אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון והושע: במדבר פרק יג פסוק טז
29. היתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: משלי פרק ו פסוק כז
30. תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: תהלים פרק נא פסוק ט
31. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: תהלים פרק נא פסוק יד
32. ושוב לי ויראך וידעי עדתיד: תהלים פרק קיט פסוק עט
33. והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים: מלכים א פרק ב פסוק יא
34. בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל ישראל ויהודה: שמואל ב פרק ה פסוק ה
35. עשה עמי אות לוטובה ויראו שגאי ויבשו כי אתה ה' עזרתני ונחמתני: תהלים פרק פו פסוק יז
36. שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הקבוד: תהלים פרק כד פסוק ט
37. ה' אלהים אל תשב פני משיתך זכרה לחסדי דויד עבדך: דברי הימים ב פרק ו פסוק מב
38. ויבא אלישע דמשק וגו הוד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: מלכים ב פרק ח פסוק ז
39. ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממונו: מלכים ב פרק ו פסוק א
40. ויאמר נעמן הואל קח כפרים ויפרץ בו ויצר כפרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נערי וישאו לפניו: מלכים ב פרק ה פסוק כג
41. וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו: מלכים ב פרק ז פסוק ג
42. ואלישע חלה את חליו אשר מות בו ויגד אליו יואש מלך ישראל ויגד על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: מלכים ב פרק יג פסוק יד
43. ואברהם זקן בא ביםים וה' ברח את אברהם בכל: בראשית פרק כד פסוק א
44. והיה אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה וישח את שני בני עמו את מנשה ואת אפרים: בראשית פרק מח פסוק א

היושע בן פרחיה מאי היא? כדקטלינהו ינאי מלכא לרבנן אזל יהושע בן פרחיה וישו לאלכסנדריא של מצרים. כי הוה שלמא שלח ליה שמעון בן שטח: מיני ירושלים עיר הקדש ליכי אלכסנדריה של מצרים: אחותי, בעלי שרוי בתוכך ואנכי יושבת שוממה. קם אתא ואתרמי ליה ההוא אושפיזא, עבדו ליה יקרא טובא. אמר: כמה יפה אכסניא זו. אמר ליה: רבי, עינייה טרוטות. אמר ליה: רשע! בכך אתה עוסק? אפיק ארבע מאה שיפורי ושמתיה. אתא לקמיה כמה זימנין, אמר ליה: קבלן! - לא הוי קא משגח ביה. יומא חד הוה קא קרי קריאת שמע, אתא לקמיה. סבר לקבולי, אחוי ליה בידיה. הוא סבר: מידחא דחי לי. אזל זקף לבינתא והשתחוה לה. אמר ליה: הדר בך! - אמר ליה: כך מקובלני ממך: כל החוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה. ואמר מר: ישו כישף והסית והדיח את ישראל.

- I Conclusion of the list – דואג (vv. 1-11); אחיתופל (12-13)
- a Tangent: חטא דוד בבת שבע (vv. 14-37)
- b Resumption of list: גחזי (vv. 38-42)
  - i Tangent: story of פרחיה and ישו (?), in re: balanced attitude towards errant students (censored text, in box)
  - ii Tangent: introduction of aging (אברהם – v. 43); illness (יעקב – v. 44), recovery (אלישע, by implication from v. 42)